

Протокол

№

гр. София, 01.10.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11578** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На поименното повикване в 11.02 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – П. М. З. е редовно уведомен, явява се лично, заедно с адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – директорът на СДВР, редовно уведомен, представлява се от юрк. Г. и юрк. Б., с приложено по делото пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Т. – Нямам доказателствени искания.

В залата се явява и допуснатият от Съда до разпит в качеството на свидетел на ответника Б. В. Г..

СЪДЪТ СНЕ самоличността на свидетеля: Б. В. Г., на 32 г., женен, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля Г..

СВИДИТЕЛЯТ: Спомням за случай през 2011 г., мисля, че през есента, когато бях спрял за проверка от един полицейски служител, след караулката на ресторант „Ц. маца”. Аз управлявах собствения си автомобил С. – Т., с рег. [рег.номер на МПС] . Служителят ми се представи по име, но не си спомням името. Не си спомням за какво нарушение ми каза, че ме спира, просто ми поиска документите за проверка.

Предоставих му всичките документи. Действително срокът на залепения от вътрешната страна на стъклото на автомобила ми винетен стикер беше изтекъл и полицаят установи този факт, след като провери срока. Съобщи ми това и ми каза: „Е, с мен при колегата, да се разберем, какво ще правим”. Аз излязох от автомобила и влязох в помещението (караулка) на полицаите. Там имаше и друг полицаи. Спрелият ме полицаи обясни на другия, че винетката ми е с изтекъл срок. Другият каза „Какво правим сега?”. Аз възразих, че за този участък от пътя не ми е необходима винетка, защото минават автобуси на градския транспорт. Този полицаи, който седеше на бюрото ме попита „Знаеш ли колко ти е актът?”. Отговорих, че съм запознат и глобата е 100 лв., а той отвърна – вече не е 100, а 300 лв. Този, който седеше на бюрото и в който припознавам намиращият се днес в залата жалбоподател отново ми каза „Какво правим и какво предлагаш?”. Знаех, че когато полицаи ти зададе този въпрос, трябва да си помислиш колко да дадеш. Никой от двамата полицаи директно не ми е искал пари на ръка. Казах им, че имам 30 лв., с които трябва да заредя гориво и от тях мога да отделя само 10 лв. Господинът, който се намира в залата – полицаят ми каза „Вие подигравате ли се с нас?”. Тогава аз казах: „Мога да ви дам не повече от 20 лв”. Той вдигна един вестник, поставен на бюрото и каза: „Сложи ги тук”. Аз сложих под вестника, мисля че две банкноти по 10 лв., не мога точно да си спомня. Полицаят, който седеше на бюрото ми върна документите и ми каза: „Повече да не съм те виждал” или „Не съм те виждал”, не мога точно да си спомня. Аз си тръгнах. Мисля, че след около 10 дни след този случай, докато бях на работа някой, който каза, че е от МВР - Вътрешна сигурност ми звънна по мобилния телефон и ме попита: „Къде мога да ви видя?”. Същия ден, пред къщата, в която живея, на [улица], в[жк]се срещнах с двама служители, които ми показаха служебни карти от МВР. Разговаряхме и ми казаха на определена дата да се явява, за да дам показания. Впоследствие бях разпитван в качеството на свидетел от следовател.

На въпрос на адв. Т., свидетелят: „Мисля, че във всичките случаи когато ме разпитвах, никой не ми обясни правата, които имам като свидетел. Само ми казаха, че никой няма да ме търси, за да се явявам пред съд”.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

Адв. Т. - Нямам други доказателствени искания.

Юрк. Г. - Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства намира, че същото е изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Т. – Моля да приемете, че жалбата е основателна и да отмените оспорения административен акт. Моля за срок за писмена защита. Не претендирам адвокатско възнаграждение и разноски.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ, лично: Нямам какво да добавя.

Юрк. Г. – Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата като

неоснователна и недоказана, и да оставите заповедта в сила. Считам, че от събраните доказателства става ясно, че жалбоподателят е присъствал при проверката на водача – свидетелят Б. Г., извършил нарушение, като не го е санкционирал за това. Считам, че по безспорен начин се установи нарушаване на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР. Нямам претенция за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ 3-дневен срок на адв. Т. за представяне на писмена защита и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.25 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: